

„To je fakt děs, co všechno jsou lidi schopný naházet do moře“, pomyslel si John a vzápětí si posteskl nad tou otřepaností své vlastní poznámky. Nicméně zbytky kanystrů, rezavé spreje, ztvrdlé pneumatiky, jako dřevo ztvrdlé solí, a další zbytky sítí pokrývaly pláž v hrůzostrašném pásu lemujícím břeh až do nedohledna. S povzdechem se sehnul, aby sebral prázdnou lahvičku od opalovacího oleje a pokoušel se představit si tváře všech těch vodáků nebo rybářů, kteří se zbavují svinčíku tím, že ho s klidným svědomím hází přes palubu, aniž by byli potrestáni.

rytmus vět dobrý, pozor na jednotlivosti, viz poznámky